

14-Giới Trái Ngọa Cụ Của Tăng Không Cát:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó có cư sĩ thỉnh Phật và Tăng ngày mai thọ thực, Phật im lặng nhận lời, cư sĩ biết Phật đã nhận lời nên đánh lễ hữu nhiều Phật rồi đi, về đến nhà ngay trong đêm đó lo liệu đầy đủ các món ăn ngon. Sáng hôm đó trước giờ ăn các Tỳ kheo ở nơi đất trống trái ngọa cụ của Tăng, có Tỳ kheo ngồi, có Tỳ kheo kinh hành. Đến giờ cư sĩ sai sứ đến Phật Phật: “Thế tôn, thức ăn đã lo liệu xong, xin Phật biết thời”, lúc đó các Tỳ kheo liền đắp y mang bát đến nhà cư sĩ không cất ngọa cụ của Tăng, trời bỗng đổ mưa làm ướt hết ngọa cụ. Khi các Tỳ kheo đến nhà cư sĩ thọ thực, Phật không đi mà cầm chìa khóa đi xem xét các phòng thì phát hiện ra ngọa cụ của Tăng ở nơi đất trống bị mưa làm ướt hết, liền thu dọn để nơi chỗ có che phủ rồi trở về phòng ngồi kiết già. Lúc đó ở nhà của cư sĩ, sau khi dâng cúng cho Tăng được no đủ rồi, cư sĩ ngồi trước Tăng nghe pháp, Thượng tọa thuyết pháp rồi đứng dậy đi, các Tỳ kheo cũng thứ lớp đứng dậy đi. Về đến chỗ Phật, Phật hỏi các Tỳ kheo ăn có ngon không, có no đủ không, các Tỳ kheo đều đáp là ngon và được no đủ, Phật nói: “Sau khi các thầy đến nhà cư sĩ thọ thực, Ta đi đến các phòng xem xét mới phát hiện ra ngọa cụ của Tăng để ở nơi đất trống bị mưa làm ướt hết. Việc làm này là phi pháp, tại sao lại để ngọa cụ nơi đất trống không cất, không biết tiếc hộ. Các cư sĩ đã bố thí cúng dường để cầu phước, các thầy dùng nên biết giữ gìn mới tốt”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau: Nếu Tỳ kheo ở nơi đất trống trái ngọa cụ của Tăng, giường dây nhỏ hay lớn và mền nệm của Tăng hoặc bảo người trái để ngồi nằm, khi đi không cất, không bảo người cất thì phạm Ba-dật-đề.

Giường dây nhỏ có năm loại: Chân giường bằng A-san-đề, chân giường bằng Ki-lang-cù, chân giường bằng sừng dê, chân giường nhỏ, chân giường cong. Giường dây lớn cũng có năm loại giống như trên. Nệm là nệm được dồn bằng lông chiên, cỏ sô-ma, kiếp-bối... Mền bao gồm các loại mền như câu chấp, mền sô-ma, mền kiếp-bối... Đất trống là nơi không có vách hoặc vải màn ngăn che.

Tướng phạm trong giới này là nếu vào trời sáng ở nơi đất trống trái ngọa cụ của Tăng, sau đó vào trong nhà mãi đến sáng hôm sau mới đem cất thì phạm Ba-dật-đề. Nếu vào trời sáng, trước ngọ, giữa ngọ, xế trưa, mặt trời lặn ở nơi đất trống trái ngọa cụ của Tăng, sau đó vào trong nhà mãi đến mặt trời lặn hôm sau mới cất thì phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo ở nơi đất trống trái ngọa cụ của Tăng, sau đó ra khỏi chùa quá bốn chín bước thì phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo ở nơi đất trống trái ngọa cụ của Tăng, sau đó ra khỏi chùa qua hàng rào một chút, đến trời sáng thì phạm Đột-kiết-la. Nếu Tỳ kheo ở nơi đất trống trái ngọa cụ của Tăng, không dặn người cất mà bỏ đi dạo thì phạm Đột-kiết-la. Nếu hai Tỳ

kheo ở nơi đất trống trải ngọ cụ của Tăng, sau đó cùng đứng dậy đi thì người đi sau nên cất. Nếu hai Tỳ kheo ở nơi đất trống trải ngọ cụ của Tăng rồi để y bát trên đó, một Tỳ kheo lấy y bát đi trước thì người lấy y bát sau nên dọn cất ngọ cụ. Một lần nọ các Tỳ kheo ở nơi đất trống thọt thực, ăn xong bỏ lại ngọ cụ trên đất trống mà đi khiến cho ngọ cụ bị gió mưa bụi đất làm dơ ướt. Các Tỳ kheo bạch Phật, Phật bảo nên cất nơi có che phủ. Lần sau, khi các Tỳ kheo ăn xong bỗng có các bạch y đến ngồi trên ngọ cụ của Tăng nên các Tỳ kheo không thể lấy cất được, Phật bảo nên đợi, các Tỳ kheo đợi lâu bị nóng bức nên ói mửa, Phật bảo người nào có bệnh thì nên đi, người nào thấy thì đem cất, nếu hai Tỳ kheo cùng thấy thì một người nên cất giường lớn giường nhỏ, một người nên cất nệm lớn nệm nhỏ. Nếu ở tụ lạc từ trong chùa mang ngọ cụ ra nơi đất trống, sau đó mang trở về chùa mà gặp mưa làm ướt thì không phạm; nếu mất khóa cửa không có chỗ cất hay trong tám nạn mỗi nỗi nạn khởi lên, không cất thì không phạm.

